

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I.
kereskedésében.

A HŐSÖK.

*Míg Piskinél ágyu dörgött
És a golyózápor szakadt,
Komlósy és Gyalokay
Bátran guggolt a hid alatt.*

*Most sem féltek ; a gyülesen
Dikcsióztak és savastak ;
Hanem azért dideregtek,
Mikor macskazenet kaptak.*

KOSSUTH LAJOS AZT ÜZENTE...

— A mai ünnepély alkalmával szavalja: Tárnoky Gizella. —

Messze van ő, büszkeségünk
S mégis közel nemzetéhez;
Mert a szívünk, mert a lelkünk
Most is érte, vele érez.
Felsóhajtunk a felhőkhöz;
Madár száll ott éjjelente,
Hirt hoz nekünk Turin felől:
Kossuth Lajos azt üzente...

Azt üzente Kossuth Lajos:
Áldja Isten ezt a népet,
Meg nem tudta semmisíteni
Sem a muszka, sem a német
S nem is fogja, a mig érez
A magyarnak szive, lelke,
Le nem győzi száz ellenség:
Kossuth Lajos azt üzente...

S mint a nap, mely sugarával
Éltet ad egész világnak,
Olyan ez az ember nekünk,
Mint a tavasz a virágnak
Tőle nyerünk reményt, hitet,
Egy szebb jövőt a jelenre,
Hogy ne csüggedjünk el soha:
Kossuth Lajos azt üzente...

Tőle tanuljuk szeretni,
Szeretni a magyar hazát,
Melyen egykor bölcsőnk ringott
S mely számunkra nyugalmat ad;
Ezt a földet ezer éve,
Árpád apánk megszerezte,
Szeressük hát mindhalálig:
Kossuth Lajos azt üzente...

És e napon, mely ünnepnap
Minden igaz, jó magyarnak;
Beszéljük el gyermekinknek
Dicsőségét e nagy harcznak,
Mikor a magyar jogáért
Kelt oly bátran védelemre,
S ő volt az, ki lelkesített:
Kossuth Lajos azt üzente...

Hirdessük azt mindenfelé,
Hirdessük a nagy világnak,
Ha e nemzet jogát bántják,
E világon csodát látnak;
Meglátják, hogy a magyar nép
Nem tűri azt szégyenkezve,
Meghal érte, de nem hagyja:
Kossuth Lajos azt üzente...

Fehér Desső.

SPORT.

— Lótenyésztésünk érdekében. —

Riadó!

Fiakkerport a táltosok torkába, tojást a gégre;
hadd szünjék a köhögés!

Vesszen el a pók, zacherlint reá!
A kinek van kedve, jöjjön ki a gyepre!
Itt a futtatás!

Legyen áldott a Füspök fürdő vize, mely meggyó-
gyította a dicső Nóningot, Buccaner ivadékát.

Tíz napig üdült ott a derék pára és azért nem
került a sintér hurokjára; mert használt neki a víz;
most már hol van az a píz!

Trapp!

Happ!

Nagyszerűen sikerült a training; pedig se szénát,
se zabot nem adtam én a lovaimnak, hanem lelegel-
tettem a Peczevizérről a Lótus-virágot; hiába így csal-

juk meg a világot. Azóta izmosak, olyan minden lovam, mint a nflusi krokodélus;

Az igaz, hogy még ettől nem nagyon szilajodtak meg, hanem azért mégis első leszek én; mert kedves csikóim farkára rakétát fogok kötni; az utolsó fordulónál aztán meggyújtom a kanóczót; tudom lesz akkor rémület, sietés; elmarad meltem a vihar és utánnam érkezik be a szélvész.

Különben jöjjön a minék jönni kell! Legyenek bár szerencsések a *Numerók*: vagy rokkanjának meg a győzelmi gyepen; nekem az mindegy!

Olvasom a lapból, hogy Budapesten építik már a „Ló vágóhidat”; hát csak hadd építsék; a versenyek után kiló számra méretem el a nyerítő gladiátorokat; mert ivadék, *koruknál fogva* sem marad utánuk.

Nem!

Mégsem!

Vérüket omlani ne lássam! Beadom őket garde-dameoknak a madarászi csikó egyetemre.

Hanem azért most ki a gyepre!

Lengjen a zászló, pattogjon az ostor!

Előre!

Happ, happ!

Trapp! Trapp!

Bárá Mannsberg Ernő.

F Á K L Y A - F Ü S T .

— Hősköltemény. —

A mult héten, szombat este
Füstben úszott Nagyvárad
És szurokkal csepegtették
Be a poros utczákat.

Másfél arasz rövid fáklya
Lángolt, égett, lobogott,
Ezer ember szíve, keble,
Magasztosan dobogott.

Szokoly és *Kálmán József*
Voltak a nap hősei,
Mindeniknek Ázsiából
Szakadtak az ősei.

Egyik *Mekkából* vándorolt:
A bölcs *Szukul Mehemed*;
Másik meg a *Jordán* partján
Fogot kóser egeret;
De utódjuk jó magyar lett,
Tiszta lelkű hazafi;
Városházán, zöld asztalnál,
Mellét büszkén vágja ki,
Most is azért tisztelték meg,
Őket azért ünneplék,
Hogy egy óra elvették a
Polgármester ur kedvét.
Kapuczinus-utczán lakik
Kálmán József s reája
Félóraig sütött a szent
Dicsőség Glóriája.

Zene zendült, szónok beszélt
És *József* is gagyogott;
Apró szeme, mint igaz gyöngy
Nemes hévtől ragyogott
De szavát sem végezé be,
Tőle már is siettek;
Mert a rövid, kusza fáklyák
Elolvadtak, csepegték,
A lelkesült ifiúság
Szokolyhoz billegett,
Gyalokay Lajos urat
Abzugolva eleget,
Az ablakba állott *Tamás*,
Mint egy turbánus basa;
Gömböcz módra gömbölyödött
Tekintélyes kis hasa.
Ő is szólott értelmesen,
Ámde szava elállott;
Mert toroka nem szokta meg a
Füstös, szurkos tubákat.
A fáklyák is elégték már
S földhöz vágta ott nyomba,
József ur és *Tamás* ur is
Kormos lett, mint a sonka.
Hasztalan volt fürdés, mosdás;
Magúkról le nem mosták:
«Honáruló harminczkilencz»
Mamelukot átkozták.
Látva őket a piaczon
Lévó szudán-karaván,
Kezeikbe megvillant a
Gyilkos, éles jatagán.
Hip, hupp, hű, hó! kiáltának,
Itt vannak főuraink,
Minek libeg, minek lobog,
Rajtok a nadrág s az ing.
És *Tamás* ur, habár nyögött,
József pedig kiáltott,
Mégis letépték ő róluk
A szép szurkos kabátot.

S első *Kálmánt* megválaszták
Kaczikának azonnal,

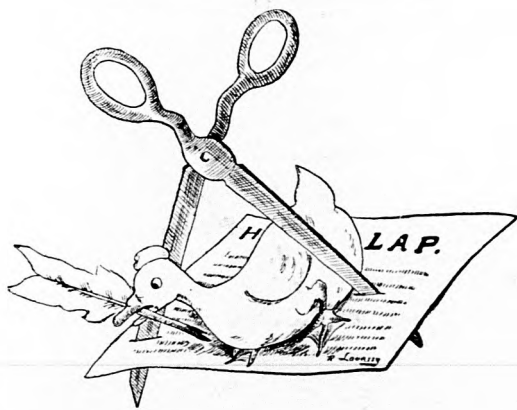
Fülét, orrát ki is furták
Egy nagy, hegyes szuronynyal

Szokoly is levetkezett,
S nem járt többé subában,
Hanem első miniszter lett
Tengerentúl, Szúdánban.
Így jár, a kit megfüstölve
Nagygyá tesznek hirtelen;
Afrikába visszakerül
S lesz belőle szerecsen.

LAPSZEMLE.

— Egy helybeli ujság nyiltteréből. —

I.

Felssólitás.

Özvegy *Etsedy Albert* ur!

Miután ön a mult héten elrabolta a *bájdagályomat*; ezennel felszólitom, hogy ma éjjel 12 órakor hozza vissza; mert különben a bitang turnúr madzagjával fogom magát megfolytani.

Pá, puszi, még pedig czviki.

Csicsóné, Sziváródnny Juliska.
magánzó.

II.

Rácz Mihály szerkesztőbe oltott főjegyzőnek.

Miska!

Nem tudom elszoktad-e olvasni a *Szabadságot*, de akár olvasod, akár nem; itt a te lapod püspökfalatján, a nyiltérben szólitalak fel, hogy a piros harisnyakötömet melyet *véletlenül* elvittél, holnap délre küld haza; mert a bagatel bíróságnál foglak beperelni, te 39-es!

Honi szoja ki mali panzé!

özvegy Bögő Mihályné.

III.

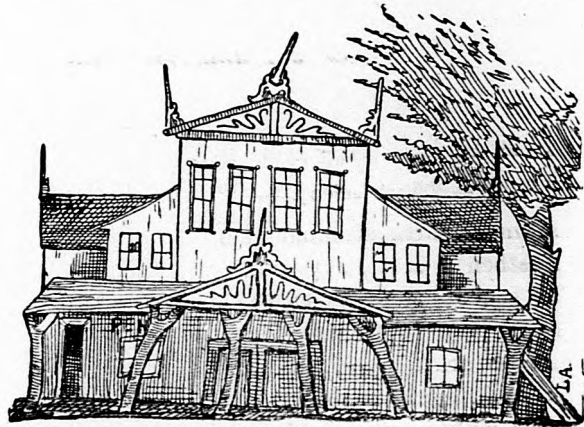
Laczký Armin urnak

Tisztelt ór!

Űn még a phürinkor elvitte az én tholajdon szokrázdámbul a khisassonj zsebkhendüjit; azt hiszek, hodj a fhinam bathiszt azúta mán phiszkoss; felszólitak, tehát, hodj záras hatá:üdőre hazza haza; mert khölömben leleplezek ünt deczemberbe az ószodába. Schervosz! Ödvözölve jedzek;

Möller Sholomon
szokrász és phékész.

A FABÓDÉBÓL.

Vége felé jár a saizon.

Maholnap bezárulnak már a fabódé ajtai, felhasználják hát a kritikusok azt a kis időt, a mi még hátra van és ugy lecsepüpkózzák a társulatot, hogy végleg elmegy a kedvük mégegyszer Nagyváradra jönni.

A kőszivüek *Haraszi Hermint* kritizálták agyon, no meg *Kézdy Juliskát* a társulat két legszebb és legkedveltebb tagját. A társulat esze *Gondáné* csodálkozva olvasta ezeket, és méltatlankodva énekelt:

«Nincsenek már ma férfiak» Csak a kis feketét *Tárnoki Gizellát* dicsérik a mennyekig egyértelmüleg, a mire megint összezsapja *Gondáné* a kezeit:

«Csodálatos, pedig ez a Giza az idén botrányosan szolid.»

*

Jutalomjáték volt e héten kettő is. Az első *Szepessy Gusztáv* veterán színész, örökös vőlegény jelölt, be-

csület bacillus, szabad tüntető és borászati vándor-
tanáré volt, a «Felhő Klári,» mely alkalommal fellé-
pet *Borsódi Lédig Náthán Miklós Sándor* ur orthodox
izraelita színművésznök.

Fátyolt játszotta, hát fátyolt a multakra . . .

A másik jutalomjáték a *Somló Sándoré* volt, a ki
ez alkalommal következő hatásos új tragédiáját mu-
tatta be.

A G L A D I A T O R,
vagy
EGY SZUDÁNI NÉGER RÉMTETTE,

vagy
WEISZLOVITS CONTRA GERMÁN,
avagy

K O L E R A R Ó M Á B A N.

Irta *Somló Sándor*. Előadta *Somló Sándor*. Rendezte
Somló Sándor. Sújtta *Somló Sándor*. Éljen *Somló Sándor*.

SZEMÉLYEK:

<i>Cajus Calimpacius Comodus</i> római kisbíró	---	---	Vedress Gyula.
<i>Es eckelt mich</i> , római hajdu	---	---	Bódy János.
<i>Marczifalvi Hadarcia</i>	---	---	Haraszti H.
<i>Niger</i> , szudáni néger, igazi nevén monsieur Robinetti	---	---	Somló Sándor.
<i>Glória</i> , czibakfalvi dalárda disztagja	---	---	Tárnoky Gizella.
<i>Pubah</i> , japáni kártyás és adósság- csináló svindler	---	---	Pethes.

Ime mutatványúl:

I. FELVONÁS.

Martia.

Oh Eclectus!
Halld hát a szörnyű hírt te most.
Comodus császár vágyja Glóriát
S minthogy mi néki meg nem szerezzük őt,
Már Kozáreket hivatá, igen,
Hogy kössön fel bennünket, óh igen,

Eclectus.

Nem úgy Haraszti, lassan, ne hadarj.
A császárt majd mi öljük meg előbb.

Martia.

Hogyan?

Eclectus.

Kéjutra küldjük őt Hamburgba most,
Ott megkaphatja majd a kolerát.

Martia.

De hagyjuk tán inkább Nagyváradon,
Hadd szivja itt a Pecze illatát
Ettől is meghal.

Niger. (Belép)

Hó megálljatok!
Én Niger Tiger szudáni vagyok;
A nagypiacon mutatom magam
Tüzet nyelek és csirkéket eszem,
De értek a gyógytudományhoz is,
Akárcsak *Bodor*, *Munk* vagy *Berkovits*.
Comodust én megmentem, úgy bizony
Beoltom őt a Pasteur vírusával
S így sohsem kapja meg a kolerát.

Martia. *Eclectus.*

Végünk van!
Desinficiálják magunkat!

II. FELVONÁS.

Glória.

Dalolok, dalolok
S játszom verklin én.
A nótáért tányéroz majd
A jó Niger, szegény.
Dalolok, dalolok,
Hogy sok pénzem legyen,
Mikor a társulat
Aradra megyen.

Martia

Megállj leányka. Nemde fáj hasad?
Igen! No akkor menten jér velem
Eiviszlek téged, koleragyanust
Járványkórházba. Dr *Kazay*
Rendelte így. Egy, kettő aló mars!

Glória.

Végem van! visznek. Segítség! Gevalt!

III. FELVONÁS.

Comodus.

No hál, Istennek itt van Glória,
Hol volt maga kasszirnök, angyalom?

Glória.

Ha jól emlékszem, a «Magyar Király»-ban.
De mit akar az úr?

Comodus.

Szerelmedet.

Niger.

Czoki uram! Abból bíz nem eszel,
Oh jér velem szép hölgyem Fugyiba!
(Elviszi Glóriát.)

Comodus.

Megállj te hitvány rabló, majd adok
Nyilttérben váglak le a «Szabanság»-ban,
Mint tette Cajus Cajétán *Seper*.

IV. FELVONÁS.

Niger.

Itthon volánk tehát ős Fugyiban
Jer Fulgur, Glóriának hozz egy spricczert!

Fulgur.

Nem ad hitelbe Hillinger, uram.

Glória.

Akkor én innen rögtön megszököm;
Kasamadiner, megyek el Jubával

Niger.

Elviszi Juba! Óh szegény tatár!

V. FELVONÁS.

Juba.

Jaj! Kolera bánt. Jaj, rögtön meghalok
(Felfordul, Hoványi desinficiálja)

Eclectus (jön.)

Én nem tudom, de görcsök bántanak
Igaz bizony, hamburgi virslit ettem
A kolera! Már érzem, végem van!
(Meghal.)

Comodus.

Itt kolera dühöng. Meghalok én is.
(Meghal.)

Glória.

Jaj a gyomrom! Gyomrom fáj. Jaj nekem!
Aradra én többé nem mehetek,
Pedig Kozmaék már lakást is vettek
A kolera elvisz most engem is.
(Meghal.)

Nigr.

Martia, Juba, Eclectus, Comodus
És Glória mind-mind meghaltanak.
Tovább tehatlan én sem élhetek.
(Bevesz egy félliter kolerabaczellust és felfordul.)

Sugó

Menekülök, mert majd előbb-utóbb
Megkapom én is még a kolerát.
(Elszalad.)

Weiszlovics.

Mennyi halott! És mind én temetem
No ez jó gscheft lesz, annyit mandhatok.

Germán.

Meghagyta Somló azt végrendeletben.
Hogy e holtakat keresztény temeti!
E sok halott hát mind a «Kegyelet»-é

Weiszlovics

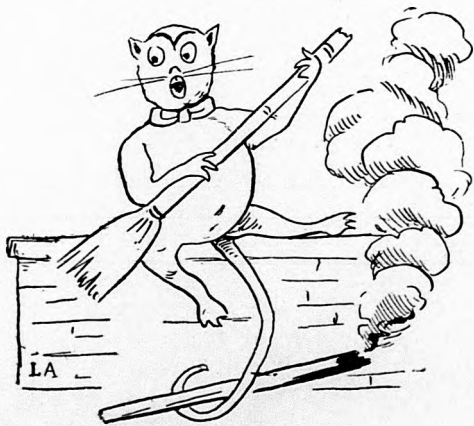
Olyan nincs. Nem engedhetek.

Germán.

Mit! Azt szeretném látni.
(Weiszlovics és Germán hajba kapnak, de miután
50%-ben kiegyeznek.)
— A függöny legördül. —

MACSKA-ZENE.

— Jelenet. —

Nyáu, máu, miáu:
Ó Sal Ferencz ébredsz!

Katz te, sitz ki; így kiált;
Mi a ménkü szívaj ez?
Kornyáu, mákk, vernyáu:
Mars innen a patvarba!
És a polgármester ur
Nem marad a paplanba.
Kiugrik nagy hirtelen
S az ablakhoz fut, szalad,
Ütik, verik a zsulut
És karmolják a falat.
A nép zajong, ánde ő
Nem remeg, nem retirál,
Kinyitja az ablakot
S talpig fehérben megáll.
Ezt a dolgot tegye meg,
Ilyen legény legyen más;
Tudom, hogy zúdul reá
Rothadt citrom, záptojás.
De ő hozzá nem nyultak,
Nem lett az inge sárga,
Pedig tőle is hullott
Fiatalabb korába.
Csirkefogók! Tolvajok!
Annyit mondok, csend legyen;
Mert kezembe veszem a
Theás-csészém hirtelen.
No lett erre riadás
Éktelen nagy nyádvogás,
Nyerítésre prüszkölés,
Bögés után ugatás.
De ott állott Sal Ferencz,
Méltósággal, délczegen
S Lassu Mátyás a rendőr
Redbámult részegen.
Mikor eloszlott a nép
S elmúlt a rémes zene,
A rendőrön megakadt
Sal Ferencznek szép szeme:
Hát maga ki? Mit áll itt?
Riad reá mérgesen,
Rendőr vagyok instálom,
Lassu Mátyás a nevem!
Hát e hitvány tömeget
Akkor mért nem verté szét?
A böles rendőr így szólott,
Megdörzsölve a szemét:
Mir? Mehogy a parancsot
Rinylér ur úgy adta ki,
Hogy az jurátusokat
Nem szabad megbántani;
Csupán akkor riasszuk,
Hogyha komoly a dolog;
De hát még nem vót komoly
Hiszen most is kaczagok,
Hanem ha kell, hát megyek
És azonnal nyomolok.

MARISKA TANÁCSAI

a serdülő leányokhoz.

(A mamák és nénik engedelmével.)

Fruskák! Csirkék!

A jogásznak ne az indexébe, hanem a szemébe nézzetek!

Ne vágyakozzatok a hosszú ruhára, mert higgyétek meg, a fekete harisnya tartalma több hatást gyakorol a férfiakra, mint a lompos uszály.

Ha egy nyalka hadnagyot láttok sétálni a promonádon, mindig az legyen a jelszavatok, hogy: Előre! Utánam!

A kacsintás nem árt, csak bátran villogjatok, ragyogjatok a fiatal emberekre, mert ha a szemetek megfájul, kigyógyít Szabó György a szemorvos.

Ha a földrajzot tanuljátok, okvetlen szükséges egy földgömb; én mindig az ideálom fején tanultam ezt a tantárgyat.

Ne hallgassatok arra, a mit a felsőbb leányiskolában tanitanak; az élet a legjobb iskola és a tapasztalás okosabbá tesz, mint a legbölcsebb profesor.

Az ember szája egy pecsétnyomó, az ideál ajka forró spanyolviasz; ne féljetez tőle, hisz' a történelemből tudhatjátok, hogy II. Endre király is megpecsételte az »Arany bolhát.«

A számtanból mindig jeles voltam, még sem tudom megszámlálni, hogy hány ideálom volt, míg kitanultam.

Tudjátok, hogy miért tették a Korona-utcára a Felsőbb leányiskolát? Hát egyszerűen azért, hogy tanuljatok táncolni a hegyes kövezeten.

Jaj de most elég!

Sietek!

A viszontlátásig.

A szerkesztő postája.

Borsszem Jankó. (Budapest.) A levelet kaptuk, hát bizony már tul estünk az úton. Köszönet a figyelemért. A kívánt dolgot e hét folyamán küldjük. Üdv és béke! — **Névtelen.** Először is kijelentjük, hogy ön se nem diák, sem nem jogász, de még nem is férfi, hanem egy boszuálló hölgy. A beküldött históriát nem írjuk meg, mi közünk nekünk és a nagy közönségnek ahhoz, hogy N. M. ur az ő kávéházában, mit cselekszik? Nem vagyunk mi rendőrök. — **R. E.** Jó, jó, szép, szép, de hol van hozzá a kóta, mert így nagyon egyhangu a nóta. — **Penész.** Szüreti dal! Hova gondol? Biharmegyében és Nagyváradon vígan muzsikálni most, mikor nincsen szőlő. Oh hogy a filloxera rága el a lantja hurját! — **S. P.** Tudja Pál, mit kaszál. Ne oktasson minket; jobb lenne ha a hátrányt beküldené. — **Szelim.** Nagyon beválik és közölni is fogjuk, most azonban egy kis türelmet kérünk, hadd hulljon a hó. **Lantos.** — Eltettük a névnapra; akkor ki fogjuk adni.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

A kiadóhivatal üzenete.

Hátralékos előfizetőinket tisztelettel fölkérjük, hogy az előfizetési illetéket a küldött postautalvány felhasználásával mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

HIRDETÉSEK.

Dupla márciusi Dreher-sör.

A nagyváradai korzón épült

palotaszzerű RIMANÓCZY-fürdő épületében nagy kényelemmel, villanyvilágítással és eleganciával berendezett

sör- és kávéházat

nyitottam.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni bátorkodom, egyúttal tisztelettel jelentem, hogy **kitünő ételek és italok** pontos kiszolgálásáról gondoskodtam. Helyiségeimben **38 különböző lap** olvasható, közöttük aradi, debreczeni, kolozsvári és szegedi hírlapok.

Minden törekvésem oda irányul, hogy az **intelligens** közönség teljes megelégedését kinyernem sikerüljön.

Azon reményben, hogy igyekezetem kellő méltánylással fog találkozni, tisztelettel kérem a nagybecsű támogatást.

WALTER M. ANTAL.

Világos kőbányai Dreher-sör.

Abonensek előnyben részesülnek

Kitünő borok.

SZENSZKY M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni gyárosok legújabb divatú őszi és téli angolszövetek küldeménye, dús választékban, a napokban megérkezett.

A szabásokat a legújabb divat szerint, személyesen végzem, s műhelyemben saját felügye-
letem alatt dolgoztatok.

Mintákat úgy helyben mint vidékre szívesen küldök.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

teljes tisztelettel

Szenszky M.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az **IVÁNYI ÖDÖN** kitűnő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”,

oly változatos tartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is megelőzi.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel	Szétküldés nélkül
Egész évre 10 frt — kr.	Egész évre 8 frt — kr.
Fél évre 5 frt — kr.	Fél évre 4 frt — kr.
Negyed évre 2 frt 50 kr.	Negyed évre 2 frt — kr.
Egy óra 1 frt — kr.	Egy óra — frt 80 kr.

Megrendelhető e lap kiadóhivatalában, Nagyvárad, Olaszi, Úri-utca 702. sz. **LANG JÓZSEF** nyomdája.

Legnagyobb czipő és kalap raktár.

HAJNAL MÁRTON

czipő és kalap kereskedő, NAGYVÁRAD, Zöldfa-utca. (A „ZÖLDFA” szálloda kapujával szemben.)

Tisztelettel értesitem a n. érdemű közönséget, hogy raktáramat az őszi és téli idényre legdúsabban felszereltem s képes vagyok áruimat **jutányos árban** a mélyen tisztelt közönség rendelkezésére bocsátani. Az áruk olcsóságáról a következő **árjegyzék** szólhat:

HÖLGYEKNEK:

1 pár borjubőr czipő	2 frt 75 kr.
1 pár finom patent bőrczipő	2 frt 60 kr.
Ugyanaz kapnival	2 frt 90 kr.
1 pár finom zergebőr, szivalaku	3 frt — kr.
1 pár francia zergebőr, kapnival	3 frt 60 kr.
Ugyanaz sárga varrott és szeges talpu	3 frt 80 kr.
1 pár finom lag czipő, sárga varrott	4 frt — kr.
1 pár Pálmai oldalgombos	4 frt 90 kr.
1 pár valódi Lissé	6 frt 40 kr.

Reggeli czipők 80 krtól feljebb.

Leány és gyermek czipők **csupán a legjobb minőségűek** mindenféle alak- és nagyságban.

URAKNAK:

1 pár vikszos sima czipő	2 frt 75 kr.
1 pár vikszos betétes czipő	3 frt — kr.
1 pár finom betétes, kapnival	3 frt 25 kr.
1 pár finom patentbőr, kapnival	4 frt 30 kr.
1 pár Carlsbadi	5 frt 25 kr.
1 pár lag czipő	5 frt — kr.

Fiu czipők és csizmák nagy választékban.

**Kalapok, ingek, nyakkendők, gallér és kézelők, keztyűk és harisnyák, téli alsó-
ingek, legjobb gyártmányok minden árban.**

A nagyérdemű közönség minél számosabb látogatását kéri

mély tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

HAJNAL MÁRTON.